

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 11. АПРИЛА 1899.

Број 13.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Устанак Таковски – јуначко дело ВЕЛИКОГА МИЛОША и предаја градова – велико дело неумрлог КЊАЗА МУЧЕНИКА, светле у новијој српској историји и загревају срца свих Срба.

Успомена на ова два историјска чина славних и витешких Обреновића, прославиће се и ове године на Цвети, које падају баш 11. Априла, којег су дана биле и 1815. године.

Срби ће се и сада захвалити Богу, што им је дао јуначке и мудре Ослободиоце, и помолиће се у црквама и домовима својим Свевишњем. за дуг и срећан живот достојног потомка славних Обреновића, својег љубљеног и витешког Господара и КРАЉА АЛЕКСАНДРА ПРВОГ.

На Цвети биће у Саборној цркви Архијерејска служба а у горњем граду благодарење. Домови ће бити окићени заставама а у вече осветљени.

Од суда општине београдске 10. Априла 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Командант VII пуковског округа, предписом својим од 28. марта ове год. № 3563, послао је суду овоме Спискове I. П. III и IV. чете I батаљона VII. пука II. позива народне војске, са наређењем, да се свима у списку именованим обвезницима саопшти да 3. маја ове године у 7. сати пре подне предстану на збориште код споменика спрам војног сењака на западном врачару, ради прозива и смотре.

На овај прозив имају да изађу они обвезници, који су рођени 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, и 1860 године,

Суд општине београдске, позива све обвезнике рођене напред изложених година, да одмах дођу у Суд општине београдске са својим војничким исправама, да им суд саопшти којој чети ко припада, и све стало, што се горњим предписом команданта наређује.

Ни један обвезник несме изостати да на прозив не дође, само ако би био болешћу спречен, но и то мора доказати војно-лекарским уверењем, а и у овоме случају мора пушку коју на руковању има послати ради осматрења по једном члану своје фамилије.

Ако је који од обвезника II. позива умро, или је Судом осуђен, или незнано где отишао, а државну пушку на руковању имао, дужан је ову, означеног дана изнети ма ко од чланова његове фамилије ради осматрења.

Из суда општине града Београда ОВБр. 947. 9. Априла 1899. године у Београду.

О Б Ј А В А

Командант дунавске дивизијске области предписом својим од 27. марта т. г. ЛМ 108. наредио је; да се почевши од 5. Априла т. г. па у будуће лекарски преглед у окружној команди врши три пута недељно и то: Понедељником, Средом и Петком само пре подне почев од 8 сати.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по
ПО СРПСКОЈ ЗЕМЉИ
у
СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

Мото: *Трговина је један од најзначајнијих
момената у еволуцији једнога народа.*

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад награђен са 200 динара, другом Видовданском Наградом Београдске Општине од 15. Јунија 1898. г.)

I. Дубровник

1. Првобитни *Рагузијум* вођаше порекло из старог *Епидаура*, који је био на месту данашње варошице *Цавтата*.

Епидаур су засновали Арголићани, јер је на морској обали у Сароничком Заливу, J.3. од острва Егине постојао, а и сад постоји, *Επίδαυρος*.¹⁾ У римској периоди ова дорска трговачка колонија, заснована 3411. г. од ст. св., била је главно тржиште на Јадранском Мору, од Неретве до Которског За-

Наређење ово саопштава се како обвезницима и регрутима тако и члановима — задругарима — обвезника, који имају потребу, да се прегледају, да само означених дана пре подне на преглед предстају, јер се у друге дане као и у опште после подне преглед неће вршити у окружној команди.

Од суда општине Београдске ОВБр. 957. 9. априла 1899. год. у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под АБр 1441. концесионар за чишћење нужника и помијара Димитрије Стојановић овд. за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на *шест динара* од кубног метра (0.30 дин. од акова).

Концесионар станује у улици Цара Уроша бр. 45.

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

О Б Ј А В А

Како су попуњена сва места на Новоме гробљу, правилима гробљанским одређена за велике зидане гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у парцелама III, IV, V и VI новог гробља поред пута од улаза ка цркви, с једне и с друге стране буду велике зидане гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређена је истим решењем одборским 2000 дин. у сребру заједно са зидањем. За ову цену стиче се право службености за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити каси гробљанској, ако се жели задржати гробница у службеност за других 100 год.

лива.¹⁾ Римска је култура временом савсим истиснула јелинску.

Растић (1451.—1484.), један од поузданијих дубровачких аналита, бележи, да на епидаурским развалинама има латинских натписа; он је видео гробницу римског проконсула са латинским натписом.²⁾ Растић не саопштава, да има каквих грчких монументалних остатака; али, вероватно да их је било и да Растић, можда, није се потрудио да у градским развалинама нађе јелинске монументе. Француски консул у Дубровнику Бријер Нивоа 4 год. од Револуције извештава свог министра, да се у земљи, али врло ретко, налазе старински новци (anciennes médailles des monnaies) грчки или римски; од тих новаца Бријер је послао у Париз 445 комада.³⁾

Својим богатством Епидаур је привлачио нападе Варвара из унутрашњости Балканског Полуострва; његово је расуло отпочето од III. века а довршено у VII. Из историског факта, да су Готи нападали на Дубровник дубровачке неке аналите (као Никола Рањенић, М. Орбинић, Ј. Лу-

Поред цене од 2000 дин. има уживалац оваке гробнице плаћати годишње по 15 дин. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Управа Државних монопола претписом својим од 10. марта т. год. КМБр. 3834 саопштила је решење господина министра финансија од 19 марта 1897 год. ПрБр. 6637 следеће садржине:

„Да се у будуће не удара жиг касе српске ренте „К. С. Р.“ на таксене и крчмаринске марке пошто поменута каса више не постоји, и у исто доба наредио је, да се марке са поменутим жигом постепено повуку из саобраћаја и замене новим маркама без жига.

До данас све су марке са жигом повучене из саобраћаја и замењене новим без жига, осим таксених марака од 3 дин. и од 30 пара дин. комад, које се још налазе у саобраћају са жигом касе српске ренте, — па како ових марака још врло мало има то је Управа држав. монопола решила под данашњим: да се таксене марке са жигом „К. С. Р.“ од по 3 динара и од по 30 п. дин. комад, повуку из саобраћаја и замене новим али без жига.

Облик, величина и боја нових марака иста је, као и оне досадашњих марака са жигом.

Нове марке без жига почеће се употребљавати од 1 априла ове године, на против, марке са жигом од овог дана неће се смети употребљавати и сва писмена снабдевена са маркама са жигом од тога дана неће имати законску вредност.

Марке од 3 дин. и од 30 пара дин. комад без жига могу се добити на каси благајне Управе града Београда.

Продавци марака и код којих се на дан 1 априла буду нашле таксене марке од по

карић) извеле су, да су Епидаур Готи порушили.¹⁾ Сличним се начином може објаснити, за што Сторански Анали и једна лепа релација о Дубровнику из XVI. века узимају, да су Маври порушили Епидаур.²⁾

По Константину Порфирогениту, који је био ближи оном времену инвазије и деструкције, *Словени* су порушили и *то кастров Πταυρα*.³⁾ Али Словени нису извршили дефинитивну деструкцију града Епидаура. Временом се на епидаурским развалинама развила мала насеобина, која и данас постоји као конаваоско пристаниште *Цавтата*. Шта више, та насеобина преостала од старог Епидаура задржала је и старо своје име и у XIII. веку.

У уговору између бугарског цара Михајла и Дубровачке Републике од 15. Јунија 1253. назива се данашњи Цавтат „старо градъ Епитакръ.“⁴⁾ Од XIV. века Цавтат зове се данашњим именом.⁵⁾ Између данашњег назива *Цавтата* или *Цав-*

¹⁾ Monum. Spect. vol. XIV. стр. 171. — Gi. Luccari, Copioso Ristretto стр. 1. — M. Orбини, JI. Regno стр. 180.

²⁾ Monum. Spect. vol. XI. стр. 72; vol. XIV. стр. 8.

³⁾ Monum. Spect. vol. VII. стр. 266—267, 278, 401 до 402, 414.

⁴⁾ Monumenta Serbica стр. 38.

⁵⁾ Jbidem стр. 217.

¹⁾ J. W. Putzger: Historischer Schul-Atlas, Griechenland 7.—Der Europ. Orient... vom K. K. m. g. Just. in Wien 1887.

¹⁾ Dr. K. Jireček, Die Handelsstrassen с. 6. — H. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie. с. 359.

²⁾ Monum. Spect. vol. XXV. стр. 15. — J. Chr. Eugel, Geschichte d. Fr. Ragusa стр. 40.

³⁾ Starine књ. XIV. стр. 78.

3 дин. и 30 п. дин. комад са жигом „К. С. Р.“ дужни ће бити да се у року од *деведесет дана* т. ј. од 1 априла ове године писменом молбом, али *без таксе* обратe благајни Управиној са изјавом, колико комада и које врсте марака са жигом имају и да желе, да им се исте марке замене новим маркама *без жига*.“

Ово се објављује грађанству ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 14. марта 1899. год., АБр. 1929 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

1 априла 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић, од одборника били: г.г. Др. Р. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Ив. Ивковић, Младен Николић, П. Козлић, С. Јосифовић, М. С. Петронијевић, Н. Петровић, Мих. Јовановић, Ђока Томић, Стојан Пајкић, Мијаило Миловановић, А. Н. Кр-смановић, К. Др. Ризнић, Трајко Стојковић, Голуб С. Ја-вић, Н. Спасић, Дамјан Стојковић, К. Н. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Др. Ј. Ђурић, М. Ј. Вожић, Коста М. Ђурић, Д. М. Ђорђевић, Д. Тадић, Милов. Миленковић.

I

Председник извештава одбор, да су на збору грађана београдских, држаном 25. Марта о. г. изабрати савршеном већином гласова: за кмета г. Коста Арсенијевић бив. кметовски помоћник и економ општине и за одборничке заменике г. г. Милан Милашиновић инспектор и Влада Тодоровић инжењер железничке дирекције; да је овај избор пуноважан и да је суд општински тражио надлежно одобрење да се изабрати државни чиновници могу примити ове дужности, и кад то одобрење суд добије, позваће изабрате да заклетву положе а дужност приме. А г. Арсенијевић има се сада заклетви и дужност кметовску примити, што је одмах према прописима закона и учињено.

Одбор је

примио к знању ово саопштење и полагање заклетве.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 23. Марта ове год. и примљен је без измена.

штата и латинског назива *civitate* вероватно да постоји нека етимолошка веза.¹⁾

У споменицама се Цавтат назива: *Epidaurum*, *Epidaurum*, *Civitas Vetus*, *Ragusia Vecchia*, *Стари Дубровник*, *Цвптатъ*, *Цвптатъ*, *Цвптатъ*.

Цавтат је, све до пропасти Дубровачке Републике (1808. г.) био под управом дубровачког капетана или кастелана.²⁾ Пристаниште му је радило и одржавало везу с Дубровником.³⁾ У времену ратовања Француза са Русима и Црногорцима 1806. до 1807. г. Цавтат би попаљен и похаран. По минулом рату на још свежим паљевинама засели се неколико кућа.⁴⁾

2. Одисториске је интересантности, како дубровачке анализе (као Аноним, Никола Рањенић узимају, да је постао данашњи Дубровник. Босанског (српског) краља Радослава збаци с престола син Часлав (Берислав; по Рањенићу 400., по Анониму 458. г.). Тада краљ Радослав, сазидавши на морској обали *Радичев Град* оде преко

1) Dr. K. Jireček, Die Handelsstrassen стр. 7. Љ. Кочачевић и Љ. Јовановић, Ист. I стр. 78. С.К.З.

2) Пуцић, Споменици књ. I. стр. XXIX. — Monum. Spect. vol. XI. стр. 72.

3) Monum. Spect. vol. XI. стр. 74; vol. XIV. стр. 110.

4) Д. Руварац, Автобиографија Ђирила Цветковића стр. 43, 75.

III

Одборник г. Марко С. Петронијевић пита, да ли је суду општинском познато, да општина има извесне користи од више потрошње електричне струје и да ли се о томе води рачун.

Председник је одговорио, да је суду ово познато и да се о овоме води рачун.

IV

Одборник г. Коста Др. Ризнић пита, да ли је суд иследио ствар о кријумчарењу са вином.

Председник је одговорио, да је ствар ислеђена и да ће се кроз који дан издати о томе решење.

V

Одборник г. Др. Јов. Ђурић мисли, да би требало ударати на месо жиг са датумом, како би се знало, кад је стока клата и како би се спречило, да касаша продају устајало месо.

Председник је одговорио, да ће суд о овоме размислити и учинити шта треба.

VI

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 2422, 2140, 2215, 2311, 2372, 2137; 1279, 2139, 2278, 2325, 2509, 2359, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Марко Крављанац доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и доброг имовног стања: Петко Вељковић предузимач, Мајер Леополд Бреслауер књијар, Петар Живковић џамбас; да је Шмит Шил електротехничар, доброг владања и непознатог имовног стања; да су му непознати Ката Пере Живковића џамбаса, Милан Павковић џамбас, његова жена Дуда, Петар Васић циганин, Митар Живковић џамбас, Милош Марковић, Јован Воркапић раденица, Стеван Богојевић обућар, Светислав Клећић лимар, Ђура Стојановић кочијаш, Владимир Јовашевић, бакалин, Леополд Силберхорн обављач протитутске радње, Петар Павловић памуклијаш; да Мијаило Ј. Мићић бив. пешад. наредник није београђанин и да овај одбор не може дати никакво уверење о њему.

мора и Пуље у Рим, где се ожени једном Римљанком. Радослава Бела сина Стевана Радосављевића¹⁾ Босанци позваше за краља, кад умреше Часлав (Берислав) и његова два сина. Са 500 римских витезова Бела се крену у Босну. Кад се искрца на далматинску обалу, он сазида један градић на стени званој *Lave*, да би се склонио са својим витезовима, благом, стварима, реликвијама од неколико женских светаца и два комада *Часнога Дрва*. У том градићу, који се по стени назва *Labusio*, Бела остави посаду од 50 лица, па похита у Босну, да заузме понуђени краљевски престо.²⁾

Лако се може увидети, да је ова аналитичка прича без историске истине. Можда су дубровачке анализе попунили празнину својих анала овом, вероватно народном, фамом. Растић је покушао, мало на рационалистички начин, да преради наведену причу. Он, правилно, узима да су Епидаурци засновали Рагузу. После катастрофе Епидаурци, пролутавши кроз шуме, уговорили са словенским краљем Селимиром, који је управљао Илириком, да могу слободно становати у његовој држави.

1) У М. Орбинића: Павлимир Бела син Петрислава Радосављевића, *Jl Regno* стр. 216.

2) Monum. Spect. vol. XIV. стр. 3—4, 170—173.

VII

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу. По прочитању тих молби СТБр. 343, 828, 799, 821, одбор је изјавио мишљење

да се молиоцима Данилу Стевановићу чиновнику, Александру Стаменковићу пензионеру, Милану М. Вукомановић чин. жел. и Катарини А. Матића могу дати тражена уверења о њиховим породичним односима.

VIII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 31. Марта о. г. АБр. 2459 одредио цену лебу за прву половину Априла — од 26 пара по килограму, а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 962 грама, пошто је средња цена жита за прошлих 15 дана била преко 17 дин.

Одбор је

примио к знању ово решење суда општинског.

IX

По прочитању молбе Александра Марјановића гимназисте, којег је општина пре године дана издржавала и школовала, одбор је решио,

да се молиоцу Александру излаје из општинске касе а из партије за издржавање сиротиње од првог Априла ове године по тридесет динара месечно на име издржавања и да га општина и одева.

Ово благодјејање да му се даје све донде док се год буде добро учио и у школи напредовао.

X

По прочитању молбе Варваре Гатковић удове бив. општинског службеника одбор је решио,

да се молитељици Варвари издаје из општинске касе а из партије на издржавање породица умрлих и изнемоглих општинских службеника од првог Априла ове године по тридесет динара месечно на име издржавања.

XI

По прочитању молбе Стевана Богдановића ђакона цркве дорђолске АБр 2245, којом моли,

Тада се Епидаурци почеше насељавати у *Грацу*, градићу у Жрновници. Њима почеше са свију страна долазити изгнаници и разбегло становништво. За тим се они, сами. г. 568. из Граца заселише на стени *Lave* и тако засноваше град *Lausa*.¹⁾

О постанку данашњег Дубровника усвојено је оно, што бележи Константин Порфирогенит. Када су Словени у VII. веку порушили и *то кастроу Птаура*, становници који успеше да избегну из ове катастрофе засноваше на тврдој стени и неприступачном месту град *то Рабацион*. Од некуда К. Порфирогенит зна и имена тих избеглих Епидаураца, који засноваше овај нови град, а то су: *Грегур*, *Арсифије*, *Викторин*, *Виталије*, *Архиђакон Валентин* и *Валентин*, отац протоспатра Стевана.²⁾

3. К. Порфирогенит, желећи да се и при опису Дубровника похвали својим филолошким знањем, доводи име Рауза у етимолошку везу са речју *laus*,³⁾ што је у средњовековој латинштини значило оно што и латинска реч *labes* (стрмен, литица, провала).

1) Monum. Spect. vol. XXV. стр. 16.

2) Monum. Spect. vol. VII. стр. 278.

3) Monum. Spect. vol. VII. стр. 401—402, 414.

да му се из општинске касе даје месечна помоћ одбор је решио,

да се молилац од овог тражења одбије.

XII

По прочитању молбе Павла К. Убавкића закупца општинског каменог мајдана „Бела Марама“ да се закуп овог мајдана продужи од три на шест година, одбор је решио,

да се молилац одбије од овог тражења.

XIII

Пошто су рачуни општински за 1898 год. склопљени, председник позива одбор да из своје средине одреди комисију, да те рачуне прегледа. Одбор је решио,

да одборници г. г. Коста Др. Ризнић, Јован Петровић, Мих. Миловановић, Мих. Јовановић и Д. М. Ђорђевић, од којих могу тројица пуноважно радити, прегледају рачуне за 1898. год. и поднесу одбору извештај.

XIV

Председник извештава одбор, да Јаков Дамјановић и Риста Кретић, предузимачи овд. који се париче са општином због наплате за израђене послове нуде општини равнање; да је ову њихову понуду за равнање проучио правозаступник општине и да је дао мњење да би га у интересу општине требало примити.

По прочитању те понуде АБр. 2087, и по саслушању мњења општ. правозаступника, одбор је одлучио.

да одборници г. г. Никола Петровић, Ивко Ивковић и Дим. Тадић проуче акта по овоме предмету и понуду за равнање са мишљењем правозаступника општинског и поднесу одбору извештај са предлогом.

XV

Председник износи одбору на решење предлог одборника г. Дра Стевана Марковића о проширењу тротоара на теразијама са извештајем грађевинског одељења.

Одбор је одлучио,

Ову Порфирогенитову етимологију примио је и Дукљанин¹⁾ и дубровачки анали,²⁾ па се, то непоуздано мишљење одржало и до најновијега времена.³⁾ По мишљењу Дра К. Јиречка не може се основано филолошки протумачити име *Рагуза*; али постоји знаменита аналогија у називу између наше Рагузе и *Ragusa-e*, града на истоименој реци (стари *Hyrminius*) у Сицилији, који се град помиње у времену византичке и арабљанске владавине острвом.⁴⁾

Константин Порфирогенит не зна за име *Дубровник*. Да се *Дубровник* у X веку звао данашњим именом, Порфирогенит би одиста назвао Рагузу и данашњим именом. Може се, дакле, мислити, да се *Дубровник* почео звати данашњим именом после X века.

¹⁾ Едипија Дра Причића стр. 33, 36, 40, 42.

²⁾ Monum. Spect. vol. XIV стр. 173; vol. XXV. стр. 16. — M. Orbini, Il Regno стр. 216. — St. Luciani, Copioso Ristretto стр. 15.

³⁾ П. Срећковић, Историја Срп. Народа, књ. II стр. 105. — Ч. Мијатовић, Ист. Трговине стр. 142. —

⁴⁾ Dr. K. Jireček. Die Handelsstrassen стр. 10—11. — Dr. K. Војновић узима да се ова сицилиска Рагуза развила из нашег Дубровника. Rad CXXIX стр. 116. Ово је погрешно мишљење, јер се не може веровати, да у оном времену Дубровник буде толико моћан и слободан, да на туђем земљишту заснива колонију под својим именом. Једино су у Босни Дубровчани засновали колонију под именом свога града. — Енгел доводи име Рагуза у етимолошку везу са итал. речима *roccha* и *Chiusa*: *Rocchusa* — *Rachusa*; *Ra-chiusa*. Gesch. d. R. стр. 47.

да се решавање о овом предлогу одложи за други пут.

XVI

По прочитању акта Павла Анђелковића пензионара овд. АБр. 2062, у којем предлаже начин за регулисање имања код митрополије, и по саслушању извештаја председника, да се овај предмет сада налази пред државним саветом на решењу услед жалбе истога Анђелковића, одбор је одлучио,

да се решавање по овоме акту одложи, док се не реши ствар у Државном Савету.

XVII

Председник извештава одбор, да пок. Андрија Надеждић бив. кмет. помоћник, дугује општини 245 дин. од изузете плате, и да после смрти своје није оставио никаквог имања, одакле би се ова сума могла наплатити; да поч. Живко Секулић бив. пријавник дугује општини 70 дин. од изузете плате и да после смрти своје није оставио никаквог имања, одакле би се ова сума могла наплатити; да Милован Ивановић месар овд. дугује општини 444 дин. од неплаћене кирије, али да се ова сума не може да наплати због сиротног стања дужникова; да Аврам Меламед овд. дугује општини 135 дин. за послату војену комору за његов рачун, али да се ова сума не може да наплати због убогост стања дужникова.

Па како је утврђено, да се ни једна од наведених сума не може да наплати то суд општински предаже, да се сва ова вересија огласи за пропаљу.

По саслушању овога и по прочитању реферата о овоме ББр. 2934, 2935, АБр. 1911 и 1912 из 1898 г. одбор је решио,

да се све ове четири суме огласе за пропаљу вересију и да се из књига избришу.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Регулисање престонице. Пре неког времена изашла је брошира под надписом „Улету кроз Београд,“ и ми је препоручујемо Београђанима на разматрање. — У

Занимљиво је, како дубровачки летописи узимају да је постало име *Дубровник*. Према новоме граду Рагузи на високом пошумљеном брду на континенту беше српско насеље *Дубрава*. Рагужани засуше плитки канал, који је растављао Рагузу од континента; обухватише и Дубраву; шуму посекоше а брдо назваше Светим Срђем. Од ове дубраве временом се Рагуза назове и *Дубровником*. Дукљанин вели, да су Словени *Дубровник* назвали данашњим именом, што они који су га сазидали дошли су из шуме.¹⁾

Др. К. Јиречек мисли да је порекло назива *Дубровника* тамно и да *Дубровник* не може бити дериват од *дубрава*.²⁾ Ја мислим, да је ово мишљење доста натегнуто. А за што да не постоји каква етимолошка веза између веома сличних именских облика *Дубровник* и *дубрава*? У балканској географској номенклатури има назива који се нису управљали по скрупулосним етимолошким законима; има примера да су нека старија географска места ишчилела испред нових створених по имену каквог свеца, гувернерске палате, градског кварта, трга,

¹⁾ Летопис стр. 33, 36, 40. *Sclavi vero Dubrovnic appellaverunt, id est Sylvester sive Sylvestris, quoniam quando eam aedificaverunt, ae sylvia venerunt.*

²⁾ Die Handelsstrassen стр. 10—11.

њој се критикује досадањи правац регулисања наше престонице, и часништво ове општине, као и уредништво овога листа свако ће мишљење о овом предмету брижљиво прикупљати.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске даваће под закуп путем јавне лицитације два киоска, на **Калемегдану**.

Лицитација ће се држати на дан 13. Априла тек. год., у 3 сата после подне, у економном одељењу општине београдске.

Позивају се лицитанти да изволе доћи на лицитацију тога дана.

АБр. 2405. — Од суда општине београдске 29. Марта 1899. године, у Београду.

О Б Ј А В А

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телалнице, издају се под закуп одмах или од Ђурђевдана.

Ко жели узети било један или обадва дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, ракију или колонијалне ес-папе, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се изволи јавити Суду општине београдске.

АБр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

цркве. Један је од ових случајева и с *Дубровником*. Ушао је српски живаљ у Рагузу; асимиловао је у се оно *преосталих* Епидуараца; дао је граду српски етнички карактер и ново, своје име *Дубровник*.

Не може се тачно утврдити када је постао назив *Дубровник*. За овај назив Дукљанин (XII в.) зна, а Порфирогенит не зна. На основу ова два податка може се мислити, да је име *Дубровник* постало у овом великом временском размаку: од X—XII века.

За време Дубровачке Републике увек је званичан назив био *Рагуза*. Па ипак Турци, кад су дошли на Балканско Полуострво, ступили у односе са Дубровачком Републиком назвали су *Дубровник* српским именом.¹⁾

(НАСТАВИТЕ СЕ)

¹⁾ Rad LXXXIV стр. 54. (У путопису Мелхијора Сајдлица). — Königreich Dalmatien t. II. Nürnberg 1717 стр. 207 (Heute zu Tag wird der Ort von denen Türken *Dubrovicka* und von den Selavonien *Dobrovich* beaumset). — Pouqueville, Voyage de la Grece, t. I. стр. 26. *Dobrovich*, nom que les Mahométans donnaient a la république souveraine de Saint-Blaise. Пуквиљ даје *Дубровнику* још једно, са свим усамљено и неосновано, име *Агуза*. Он нагађа да то име долази од *Augusta*, које су име Римљани давали рестаурираним градовима. Јб. стр. 11. —